

ता तौ नासत्या नासत्यौ अश्विनौ सरस्वती च कर्मसु सौत्रामण्यादियागेषु
नोऽस्मानवत अवत्तु रक्षत्तु पुरुषव्यत्ययः हे इन्द्र त्वमपि नोऽस्मान्कर्मसु अव
वचनव्यत्ययः । कीदृशौ नासत्यौ हिरण्यवर्तनी हिरण्येनोपलक्षिता वर्तनिर्मर्गी
ययोस्तौ यत्र पथि गहृतस्तत्र सुवर्णमिव सम्पद्यतऽइत्यर्थः । सुपेशसा शोभनं पे-
शो वृषं ययोस्तौ सुन्दरौ । नरा नरौ नरगुणयुक्तौ नराकारौ च । कीदृशौ सर-
स्वती हविष्मती हविर्विद्यते यस्याः सा ॥ ७४ ॥

ता भिषज्ञा सुकर्मणा सा सुडुघा सरस्वती ।

स वृत्रहा शतक्रतुरिन्द्राय दधुरिन्द्रियम् ॥ ७५ ॥

ता तौ प्रसिद्धौ भिषज्ञा भिषज्ञौ वैद्यौ अश्विनौ सा प्रसिद्धा सरस्वती च स
प्रसिद्धो वृत्रहा इन्द्रः कल्पात्तरप्रभवः इन्द्राय एतत्कल्पप्रभवाय इन्द्रियं वीर्यं
दधुः यद्वा इन्द्र एव दातृपात्ररूपेण बद्धधा भवति देवानामचिह्नशक्तिवात् । की-
दृशौ भिषज्ञौ सुकर्मणा सुकर्माणौ शोभनं कर्म ययोस्तौ । कीदृशौ सरस्वती सु-
डुघा सुष्टु दुग्धे सा सुडुघा साधुदोहना । कीदृशो वृत्रहा शतक्रतुः शतं क्रत-
वः कर्माणि यस्य बद्धकर्मकर्ता ॥ ७५ ॥

युव७ सुराममश्विना नमुचावासुरे सचा ।

विपिपानाः सरस्वतीन्द्रं कर्मस्वावत ॥ ७६ ॥

का° [११. ६. २०.] ग्रहाणां युव७ सुरामं पुत्रमिवेति । त्रयाणां पयोग्रहाणां सु-
राग्रहाणां च युवमिति पुरोऽनुवाक्या पुत्रमिवेति याज्येति सूत्रार्थः ॥ हे अश्वि-
रस्वतीन्द्रदेवत्येऽनुष्टुप्त्रिष्टुभौ । हे अश्विनौ हे सरस्वति युवं यूयं वचनव्यत्ययः
नमुचावासुरे दैत्ये वर्तमानं सुरामं सुरामयं ग्रहं सचा सह विपिपाना विविधं
पिबन्तः सन्तः कर्मस्विन्द्रमावत आ समन्ताद्भक्षत (13.) । पिपाना अत्र विकरण-
व्यत्ययः ॥ ७६ ॥

पुत्रमिव पित° ॥ ७७ ॥

इयं व्याख्याता दशमेऽध्याये [१०. ३४.] ॥ ७७ ॥